

Juhász Pál

A pisztrángos tónál

Vadkacsák úsztak a Pisztrángos tavon,
vissza mennék egy tavaszi alkonyon.
Ha levelet bontanak a bükkösök,
első dalát játssa egy kóbor tücsök.

Zöld leveleket rágcsálnak a gidák,
agancs nélkül járkálnak a nagy bikák.
Makkot keresnek a hangos vaddisznók,
Kidugja vízből fejét a vizipók.

Mohás, szürke köveken ül az idő,
vállán teher, a láthatatlan kendő.
Látta, hogyan lett forrásból tavacska,
hogyan úszkált vízében fürge halacska.

Vissza megyek egy tavaszi alkonyon,
vadkacsát nézni a Pisztrángos tavon.

Parádsasvár, 2025. március 21.

Arany hallgatni

Csendben leszek, arany hallgatni,
lelkem nem tudom már vallatni.
Nem én vagyok szép lányok álma,
csitult körülöttem a lárma.

Meghalt a szomorúság bennem,
már sok ember után intettem.
Nem néznek rám vissza már soha,
anyjuk volt az élet - mostoha.

Vissza kell adni amit kaptunk,
egy szép reménybe belehaltunk.
Hányszor kezdtünk el újra élni?
egymástól éveken át félni.

Csendben vagyok, kínos hallgatni,
rég megfáradt reményt zaklatni.
Készülök fejben, szemem zárva,
a mennyország ajtaja tárva.

Parádsasvár, 2025. március 13.